

C/2024/483

23.1.2024

P9_TA(2023)0238

Tryggad livsmedelsförsörjning och långsiktig motståndskraft för EU:s jordbruk

Europaparlamentets resolution av den 14 juni 2023 om tryggad livsmedelsförsörjning och långsiktig motståndskraft för EU:s jordbruk (2022/2183(INI))

(C/2024/483)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där det fastställs att den gemensamma jordbrukspolitiken mål är att trygga livsmedelsförsörjningen, stabilisera jordbruksmarknaderna och säkerställa skäliga priser för konsumenterna,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2020 om den europeiska gröna given ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 25 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och artikel 11 i den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, där rätten till mat erkänns som en del av rätten till en tillräcklig levnadsstandard,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2012 *EU-strategi för resiliens: lära av livsmedelsförsörjningskriser* (COM(2012)0586),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 november 2021 *Beredskapsplan för att trygga livsmedelstillgången och livsmedelsförsörjningen under kristider* (COM(2021)0689),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 mars 2022 *Säkra livsmedelsförsörjningen och stärka motståndskraften i livsmedelssystemen* (COM(2022)0133),
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2022 om behovet av en brådskande EU-handlingsplan för att trygga livsmedelsförsörjningen inom och utanför EU efter Rysslands invasion av Ukraina ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2022 om livsmedelstrygghet i utvecklingsländerna ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2557 av den 14 december 2022 om kritiska entiteters motståndskraft och om upphävande av rådets direktiv 2008/114/EG ⁽⁴⁾, som till de berörda sektorerna tillfogar produktion, bearbetning och distribution av livsmedel,
- med beaktande av rapporterna om tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition i världen, den globala rapporten om livsmedelskriser och den globala nutritionsrapporten, inklusive 2021 års upplaga, riktlinjerna för rätt till mat från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), de frivilliga riktlinjerna för livsmedelssystem och nutrition från FAO:s kommitté för globalt tryggad livsmedelsförsörjning, FAO:s tio agroekologiska faktorer för styrning av omställningen till hållbara livsmedels- och jordbrukssystem ("10 Elements of Agroecology -Guiding the Transition to Sustainable Food and Agricultural Systems") och 2014 års handlingsram för tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition under utdragna kriser,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 25 september 2015 *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling*,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 1 april 2016 om FN:s årtionde för nutritionsåtgärder (2016–2025), som syftar till att intensifiera åtgärderna för att stoppa hungern och eliminera felnäring i hela världen samt säkra universell tillgång till en mer hälsosam och hållbar kost för alla människor, vilka de än är och var de än bor,
- med beaktande av de fakultativa riktlinjerna från 2012 för ansvarsfull förvaltning av markområden, fiskevatten och skogar mot bakgrund av den nationella livsmedelstryggheten från kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning (CFS) och CFS principer för ansvarsfulla investeringar i jordbruks- och livsmedelssystem från 2015,

⁽¹⁾ EUT C 270, 7.7.2021, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 361, 20.9.2022, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 47, 7.2.2023, s. 149.

⁽⁴⁾ EUT L 333, 27.12.2022, s. 164.

- med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling och av hur nära kopplade till och integrerade med varandra de är, särskilt mål 1 (att avskaffa fattigdom i alla dess former överallt) och mål 2 (att avskaffa hunger, uppnå tryggad livsmedelsförsörjning och förbättrad nutrition samt främja ett hållbart jordbruk),
- med beaktande av FN:s rapport av den 30 december 2021 "Seeds, right to life and farmers rights" (A/HRC/49/43), författad av den särskilda rapportören för rätten till mat,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 november 2022 *Säkerställa tillgång till gödselmedel till överkomliga priser* (COM(2022)0590),
- med beaktande av kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet om utvecklingen av vegetabiliska proteiner i Europeiska unionen av den 22 november 2018 (COM(2018)0757),
- med beaktande av sin resolution av den 13 december 2022 om en långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden – för starkare, sammanlänkade, resilienta och välmående landsbygdsområden 2040 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för utveckling,
- med beaktande av initiativbetänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling (A9-0185/2023), och av följande skäl:
 - A. Den 24 februari 2022 invaderade Ryska federationen lagstridigt Ukraina, vilket har fått förödande konsekvenser och bl.a. har inneburit ett allvarligt hot mot den globala livsmedelstryggheten med störst risk för de mest sårbara länderna. Rysslands fullskaliga invasion av Ukraina har allvarligt förvärrat en redan svår och utmanande situation inom den jordbruksbaserade livsmedelssektorn, som fortfarande återhämtar sig från konsekvenserna av covid-19-pandemin och kämpar mot den pågående klimatkrisen samt stigande priser på energi och gödselmedel.
 - B. Effekterna av den kris som orsakats av Rysslands aggression mot Ukraina har satt livsmedelstrygghet och det globala livsmedelssystemets motståndskraft i centrum för den politiska agendan. Den europeiska livsmedelsproduktionen måste därför betraktas som en strategisk sektor och jämnställas med energitrygghet, försvar och kampen mot klimatförändringarna på både EU-nivå och internationell nivå.
 - C. Enligt FAO stod Ukraina och Ryssland för nästan 30 % av världens export av majs och vete i början av 2022, och Ryssland var världens största exportör av gödselmedel. Fler än 30 länder, framför allt i Afrika, Mellanöstern och Centralasien, är beroende av Ukraina och Ryssland för över 30 % av sin spannmålsimport. Rysslands invasion av Ukraina förvärrar denna globala osäkra livsmedelsförsörjning och skulle kunna leda till att ytterligare 8–13 miljoner människor drabbas av osäker livsmedelsförsörjning, enligt FAO:s simuleringar.
 - D. Den gemensamma jordbrukspolitiken har på ett positivt sätt bidragit till att stärka det europeiska jordbrukets roll under de sextio år som den tillämpats. Den bör fortsätta att göra så i framtiden med hjälp av ett budgetstöd som är tillräckligt stort och omfattande för att garantera livsmedelstrygghet och livsmedelsförsörjning i Europa.
 - E. Kriget mot Ukraina och de betydande prisökningarna på insatsvaror såsom gödselmedel, energi och foder som är en följd av konflikten leder tillsammans med livsmedelsspekulation till betydande kumulativa snedvridningar och spänningar på de globala jordbruks-, fiske- och vattenbruksmarknaderna, särskilt marknaderna för spannmål, vegetabilisk olja och kreatur. Livsmedelsproduktionen och tillgången till livsmedel får inte ytterligare äventyras och under inga omständigheter användas som ett geopolitiskt vapen, eftersom detta kommer att påverka världens ekonomier och inte minst medborgarna och de mest utsatta i samhället.
 - F. De första hungeruppror som bröt ut i arabländerna 2008 visade hur effektivt livsmedel kan fungera som ett destabiliserande geopolitiskt vapen.

⁽⁵⁾ EUT C 177, 17.5.2023, s. 35.

- G. Inte bara livsmedelspriserna i konsumentledet utan även hushållens inkomster är viktiga faktorer som påverkar livsmedelstryggheten. När låginkomsthushåll, som lägger en stor del av sin budget på mat, ställs inför högre livsmedelspriser än någonsin tidigare kan de tvingas att välja mindre hälsosamma och mindre varierade livsmedel, vilket gör dem särskilt utsatta för risken att drabbas av icke-smittsamma sjukdomar som är förknippade med dåliga kostvanor.
- H. Även om livsmedelspriserna är höga kompenserar de inte för produktionskostnaderna för EU:s jordbrukare och jordbrukskooperativ. Deras produktionskostnader har stigit exponentiellt under det senaste året på grund av de kraftigt stigande energi- och förpackningspriserna samt på grund av problem i samband med tillgången till och priserna på gödselmedel och maskiner.
- I. Enligt Internationella spannmålsrådet stod Ryssland och Ukraina för 8,6 % av den globala spannmålsproduktionen, med undantag för ris, och för 24 % av exporten under skördeåret 2021. Rysslands krig mot Ukraina, störningar och flaskhalsar i kritisk infrastruktur, särskilt transport- och lagringsinfrastruktur för jordbruksprodukter, begränsar leveranserna av livsmedel, foder och andra jordbruksprodukter, i synnerhet spannmål och oljefrön från Svarta havet. Priserna på de globala jordbruksmarknaderna hade stigit redan före den ryska invasionen av Ukraina, delvis på grund av klimateffekter och konsekvenserna av covid-19-pandemin.
- J. Transport- och lagringsinfrastruktur är en nödvändig förutsättning för att säkerställa effektiva och säkra handelsflöden, varutillgång och marknadsstabilitet. Störningar i denna infrastruktur kan påverka konsumentpriser som tidigare legat på en nivå som betraktats som rimlig. Livsmedelstrygghet omfattar inte bara jordbruk och livsmedelsproduktion utan påverkar flera områden, inte bara primärproducenter och konsumenter, utan även ekonomin i stort, handeln, utvecklingen och humanitära insatser samt den sociala och regionala sammanhållningen.
- K. Kommissionen bör använda alla till buds stående medel för att säkerställa att EU:s inre marknad fungerar väl. Kommissionen bör intensifiera sina insatser för att ta itu med alla hinder för jordbruksbaserade livsmedel på den inre marknaden, inbegripet att undanröja flaskhalsar inom transportsektorn.
- L. Enligt FAO är begreppet livsmedelstrygghet inte begränsat till livsmedelsproduktion, utan innefattar även aspekterna tillgång, tillgänglighet och stabilitet, och omfattar också rätten till mat och tillgång till hälsosam och näringsrik kost till överkomliga priser för alla, vilket är en internationellt erkänd mänsklig rättighet. Ingen annan mänsklig rättighet kränks så ofta som denna.
- M. En hälsosam och balanserad kost har en positiv inverkan på människors liv och möjliggör en rättvis och hållbar samhällsutveckling. Konsumenterna väljer i allt högre grad hälsosamma och säkra livsmedel, hållbara produkter, insyn i leveranskedjan samt bättre spårbarhet inom alla produktions- och distributionsprocesser på grundval av deras rätt att få mer information om varifrån livsmedlen de konsumerar kommer och om hur de har framställts.
- N. Tillgång till säkra och hälsosamma livsmedel för alla är en internationellt erkänd rättighet. För samhället är det nödvändigt att fokusera på livsmedelstillgång och överkomliga livsmedelspriser för alla, med tanke på livsmedlens sociala, ekonomiska och miljömässiga följder och konsekvenser liksom deras påverkan på människors hälsa.
- O. Rätten till mat är en grundläggande mänsklig rättighet. Mål 2 för hållbar utveckling är att avskaffa hunger senast 2030. EU bör kämpa för rätten till tillräckligt med mat som en prioritering i livsmedelssystemen för att uppnå livsmedelstrygghet och förbättra kosten.
- P. Enligt FN:s rapport "Seeds, right to life and farmers' rights", utarbetad av den särskilda rapportören för rätten till mat, har rätten till mat en naturlig koppling till system där jordbrukarna själva kontrollerar utsädet och till jordbrukarnas odelbara rätt att fritt spara, använda, byta och sälja egenproducerat utsäde. Team Europe bör stödja program som tar hänsyn till de behov som jordbrukarnas utsädessystem eller informella utsädessystem uppvisar och stödja fröbanker eller fröbibliotek som gör det möjligt för jordbrukare och trädgårdsodlare att samla in, bevara och dela inhemska utsäden, lantsorter och andra sorter.
- Q. Livsmedelskrisen tar ingen hänsyn till landsgränser och inget land kan ta sig ur den på egen hand. Det finns ett brådskande behov av gemensamma insatser och solidaritet.

- R. Till följd av den globala försörjningskrisen uppskattar FAO att de internationella livsmedels- och foderpriserna har stigit till nivåer som inte har uppmätts sedan FAO började göra prisanalyser och som ligger över de redan höga nivåerna, även för produkter för vilka det inte fanns någon grund för prisökningar. I oktober 2022 uppmättes inflationen på livsmedel till 17,26 %. Många människor i världen riskerar att drabbas av matbrist, svält och alltför dyra livsmedel. För att identifiera, förhindra och undanröja den livsmedelsspekulation som bidrar till livsmedelsprisernas volatilitet måste aktörerna i livsmedelskedjan bli mer transparenta när det gäller deras andel av mervärdet, vilket skulle öka den övergripande marknadstransparensen.
- S. Den osäkra livsmedelsförsörjningen i världen orsakas inte främst av bristande tillgång, utan av konflikter, ojämlig livsmedelsfördelning, alltför dyra livsmedel och störningar i den globala leveranskedjan. Stigande livsmedelspriser påverkar främst låginkomstfamiljer, för vilka livsmedel är den största utgiften. Det är viktigt att analysera de faktorer som driver upp priserna på jordbrukets insatsvaror och hur detta påverkar ökningen av livsmedelspriserna.
- T. Var tredje person i världen har fortfarande inte tillgång till lämplig mat i tillräcklig mängd och hälsosam kost. 2,3 miljarder människor i världen levde med en ganska eller mycket osäker livsmedelsförsörjning under 2021. Många av dessa människor är sysselsatta inom jordbruket. Enligt FN:s världslivsmedelsprogram drabbades rekordmånga människor – 349 miljoner – av akut osäker livsmedelsförsörjning under 2022.
- U. Hungern och den osäkra livsmedelsförsörjningen ökar i världen och många länder är på väg åt helt fel håll när det gäller att uppnå målet om ingen hunger senast 2030. Undernäring är en livslång börda för enskilda människor och samhällen, eftersom det hindrar barn från att nå sin fulla potential och därmed hämmar den mänskliga och nationella ekonomiska utvecklingen.
- V. 1994 års Marrakechavtal och i synnerhet Världshandelsorganisationens (WTO) jordbruksavtal har bidragit till att jordbruksregioner specialiserat sig på produktionen av särskilda avsalugrödor, vilket har skapat stigberoenden i produktionssystemen. Denna situation är inte motståndskraftig mot kriser, i synnerhet eftersom den gör livsmedelsimporterande länder sårbara för prischocker.
- W. Naturen och den biologiska mångfalden interagerar med jordbruk, livsmedel och näring inom ett antal nyckelområden, genom att tillhandahålla många olika växter och djur av både domesticerat och vilt ursprung.
- X. Biologisk mångfald bland grödor är viktig eftersom den gör det möjligt för enskilda jordbrukare att anpassa sin jordbruksplanering till klimatförhållandena och gör livsmedelssystemen naturligt mer motståndskraftiga mot klimatförändringar, skadegörare och patogener. Samtidigt bidrar denna naturbaserade strategi till att stärka den biologiska mångfalden. Ett antal innovativa projekt har dragits igång av några länder utanför EU, exempelvis initiativet ”den stora gröna muren” i Afrika, som främjar agroekologiska projekt. EU:s stöd för hållbara livsmedelssystem är en av prioriteringarna i de fleråriga vägledande program som har antagits tillsammans med omkring 70 partnerländer inom ramen för instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen för perioden 2021–2027.
- Y. Tillgången på livsmedel varierar beroende på ekonomiska chocker, klimat, säsongsbundenhet och störningar. EU måste investera i den jordbruksbaserade livsmedelssektorns motståndskraft och få till stånd en omställning till ett mer hållbart jordbruk, vilket kommer att stärka livsmedelstryggheten på lång sikt och skulle kunna erbjuda jordbrukarna alternativa inkomstkällor. Kampen mot den globala uppvärmningen är avgörande för att garantera ett motståndskraftigt och hållbart jordbruk på lång sikt.
- Z. 63 % av låginkomsttagarna i världen är sysselsatta inom jordbruket, och en överväldigande majoritet av dem arbetar på små och medelstora jordbruk vars ekonomiska hållbarhet för närvarande hotas.
- AA. Världsorganisationen för djurhälsa (WOAH) bedömer att konkurrensen om jordbruksmark och skogar tilltar i samma takt som ökningen av världens befolkning, som förväntas öka från dagens 8 miljarder till 9,5 miljarder år 2050.
- AB. EU:s nuvarande och långsiktiga livsmedelstrygghet är direkt kopplad till ambitionerna i från jord till bord-strategin och strategin för biologisk mångfald. I från jord till bord-strategin beskrivs flera viktiga initiativ, bl.a. en EU-beredskapsplan för att säkerställa livsmedelstillgången och livsmedelstryggheten i kristider.

- AC. Ambitionerna i den gröna given skulle kunna göra EU:s livsmedelssystem rättvisare, hälsosammare och mer miljövänliga eftersom både EU:s och den globala livsmedelstryggheten är beroende av motståndskraftiga och hållbara livsmedelssystem på kort och lång sikt. Den kumulativa effekten av att genomföra lagstiftning som hänför sig till den gröna given måste vara att upprätthålla EU:s kapacitet att producera livsmedel, och den måste innebära en smidig omställning både vad gäller tidsaspekt och krav och får inte leda till ett ökat beroende av import från länder utanför EU, eftersom allt detta skulle kunna äventyra livsmedelstryggheten i EU. Det är mycket viktigt att avsätta tillräcklig offentlig finansiering till vegetabilie- och animalieproduktionssektorerna för att skydda dem mot negativa konsekvenser och förhindra en nedgång i EU:s livsmedelsproduktion.
- AD. Genomförandet av den gröna given bör säkerställa en rättvis omställning som garanterar lämpligt skydd för jordbrukare, särskilt små och medelstora jordbrukare, och tillräckliga mängder säkra och överkomliga jordbruksprodukter för konsumenterna, i linje med EU:s långsiktiga mål för motståndskraft och hållbarhet. En hållbar försörjning för primärproducenterna, vars inkomster alltjämt släpar efter, utgör grunden för en hållbar hantering av de aktuella kriserna på jordbruksmarknaderna och för att uppnå målen i den gröna given på ett bestående sätt.
- AE. 2016 var nästan 34 % av jordbrukarna i EU 65 år eller äldre. Många jordbrukare kommer att gå i pension inom en nära framtid, vilket är ett stort bekymmer i flera medlemsstater. Generationsskiftet är en av de största utmaningarna för fortlevnaden av en motståndskraftig jordbrukssektor och motståndskraftiga livsmedelssystem i EU. Även om detta är en EU-prioritering har de insatser som gjorts via den gemensamma jordbrukspolitiken hittills visat sig vara otillräckliga för att vända trenden, och därför kommer det att behövas en bredare uppsättning politiska verktyg.
- AF. I synnerhet unga jordbrukare är innovativa, särskilt när det gäller användningen av ny teknik. Om de får skäligen ersättning, motiveras och ges inflytande är de villiga att göra investeringar som kan öka jordbrukets hållbarhet, produktionskapacitet och konkurrenskraft. Anslutning till bredbandsnät med hög kapacitet är avgörande för att jordbruksföretagen ska kunna moderniseras och för att öka produktiviteten och förbättra effektiviteten. Det behövs incitament för att främja it-utbildning för jordbrukare.
- AG. Den kraftiga och markanta ökningen av de globala priserna på gödselmedel och energi orsakar tillsammans med den kraftiga ökningen av andra insatskostnader svårigheter för jordbrukarna och hotar den framtida växtodlingen och därmed livsmedelstryggheten och livsmedlens överkomlighet. I september 2022 hade priserna på kvävegödselmedel ökat med 149 % jämfört med priserna på EU:s gödselmedelsmarknad det föregående året. Mot bakgrund av den rådande krisen för insatsvaror och energi måste kommissionen noggrant studera de europeiska jordbrukarnas ekonomiska situation.
- AH. De rådande geopolitiska utmaningarna visar att livsmedelstrygghet inte är något som uppnås en gång för alla och att den europeiska livsmedelsproduktionen bör betraktas som en strategisk sektor som bör bevaras och stärkas i detta avseende. En välfungerande europeisk inre marknad är en förutsättning för att livsmedelstrygghet ska kunna säkerställas. Alla tariffära och icke-tariffära hinder inom den jordbruksbaserade livsmedelssektorn bör ses över. Starkare, livskraftiga, motståndskraftiga och välmående landsbygdsområden och landsbygdssamhällen är mycket viktiga för EU:s livsmedelstrygghet och livsmedelsberoende.
- AI. Jordbruket är av stor betydelse för ekonomin i EU:s yttersta randområden, där situationen vad gäller livsmedelstrygghet ofta är särskilt bräcklig. Med tanke på livsmedelstrygghetens natur kostar det mer att vidta åtgärder i efterhand än att genomföra insatser i ett tidigare skede.
- AJ. Om EU vill förhindra destabilisering, livsmedelsfattigdom, svält samt sociala och politiska oroligheter i andra länder måste unionen utveckla en vision för att säkerställa livsmedels- och nutritionstrygghet i EU och bidra till livsmedelstrygghet på det internationella planet.
- AK. Uppskattningsvis 20 % av alla producerade livsmedel går förlorade eller slängs. Fler än 36 miljoner människor har varannan dag inte råd att äta ett mål bra mat. Den andel av befolkningen som har störst behov blir allt större till följd av den rådande ekonomiska krisen.
- AL. De livsmedelsföretag som bedriver logistikverksamhet och grossisthandel, storskalig industriproduktion och bearbetning har identifierats som kritiska organisationer vars motståndskraft behöver stärkas, eftersom de tillhandahåller samhällsviktiga tjänster. Grossistmarknaderna är enheter av allmänt intresse som förser stora regionala och regionövergripande områden med en tjänst som är viktig för leveransen och distributionen till slutkonsumenterna av färska och fördärliga jordbruks- och fiskeriprodukter, och som garanterar att dessa produkter uppfyller kvalitets- och hygienstandarder. Dessutom visade grossistmarknaderna under covid-19-pandemin att de är motståndskraftiga och spelar en nyckelroll som garanterar för kontinuiteten i leveranserna och distributionen av livsmedel.

- AM. År 2020 var endast 11,9 % av alla driftsledare inom jordbruket i EU under 40 år, medan 33,2 % av dem var 65 år eller äldre. Genomsnittsåldern för de europeiska jordbrukarna har ökat till 57 år. År 2020 fanns det 5,3 miljoner färre jordbruk i EU jämfört med 2005, vilket är en minskning med 37 %. Antalet driftsledare inom jordbruket minskade med 11,2 % mellan 2016 och 2020. I de flesta EU-medlemsstater skedde det en allmän minskning av antalet driftsledare.
- AN. Kvinnor spelar en avgörande roll på landsbygden. För att motverka den tillbakagång av landsbygdsområdena som förutses är det viktigt att kvinnor får erkännande för sitt arbete inom jordbruket och för sin roll som medägare av jordbruksföretag samt att de synliggörs. Det behövs även insatser och åtgärder för att överbrygga klyftan mellan könen inom den jordbruksbaserade livsmedelssektorn, och det är absolut nödvändigt att involvera kvinnor i beslutsfattandet på alla nivåer när planer och strategier utarbetas.

Utmaningar för EU:s livsmedelstrygghet

1. Europaparlamentet framhåller den jordbruksbaserade livsmedelssektorns motståndskraft under de senaste kriserna och dess förmåga att upprätthålla livsmedelskedjornas verksamhet och säkerställa livsmedelstrygghet under mycket svåra omständigheter. Parlamentet noterar att covid-19-pandemin och den olagliga ryska invasionen av Ukraina emellertid har åskådliggjort strukturella problem inom den europeiska jordbrukssektorn och innebär avsevärda risker för medlemsstaternas jordbruksmarknader, i synnerhet de som geografiskt sett ligger närmast kriget. Parlamentet uppmanar därför rådet att överväga att i samband med översynen av den fleråriga budgetramen skynda på förfarandet för att utjämna stödet från den gemensamma jordbrukspolitiken till EU-genomsnittet för att ge jordbrukarna i de medlemsstater där detta förfarande ännu inte har slutförts förutsättningar att hantera dagens utmaningar. Parlamentet betonar att det krävs omedelbara åtgärder från EU:s sida för att skydda livsmedelsförsörjningen från hot såsom klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald. Parlamentet understryker att både säkerställandet av funktionella ekosystem och begränsningen av klimatförändringarna är avgörande för tillgången till livsmedel och överkomliga priser samt för försörjningen på landsbygden.
2. Europaparlamentet framhäver att EU måste stärka sin livsmedelstrygghet, sitt strategiska oberoende och jordbrukssektorns och hela leveranskedjans motståndskraft genom att minska sitt beroende av import från länder utanför EU och genom att diversifiera leveranserna av importerade varor som är viktiga för produktionen, såsom gödselmedel, foder och råvaror. Parlamentet betonar att leveranskedjorna inte får bli ett geopolitiskt vapen för att undergräva och äventyra den globala livsmedelstryggheten, särskilt i de mest missgynnade och sårbara länderna. Parlamentet betonar att korta och regionala leveranskedjor bör stärkas på ett hållbart sätt.
3. Europaparlamentet välkomnar att man med tanke på de exceptionella omständigheterna har antagit tillfälliga åtgärder för att stödja EU:s jordbrukare, vilka bör fortsätta att gälla om Rysslands invasion av Ukraina fortsätter. Parlamentet betonar att dessa åtgärder kommer att göra det möjligt för jordbrukarna att på ett hållbart sätt öka EU:s jordbruksproduktion och garantera jordbruksföretagens överlevnad under skördesäsongen 2022-2023, vilket bidrar till att säkra livsmedelstryggheten. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål lägga fram en heltäckande strategisk plan för att säkerställa livsmedelstryggheten i EU, vilken skulle kunna inkludera användningen av strategiska livsmedelslager. Parlamentet framhäver att det behövs bättre stabilitet med tanke på att skördarna är oförusägbara till följd av klimatförändringar och andra faktorer, vilket kan förvärras genom spekulation.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa vilka sektorer som påverkas mest av krisen och vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt att snabbt sätta in mer omfattande stöd för dem.
5. Europaparlamentet betonar att livsmedelsberoendet förvärrar utvecklingsländernas skuldsättning och därmed äventyrar de framsteg som gjorts när det gäller livsmedelstrygghet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvärdera alla tillgängliga medel för att undvika försummelser i livsmedelsimporterande länders betalningsbalanser, inbegripet skuldlättnader inom ramen för internationella initiativ, direkt finansiering och skuldsanering. Parlamentet upprepar vikten av bidragsbaserad finansiering, särskilt för de minst utvecklade länderna.
6. Europaparlamentet välkomnar den nya tillfälliga krisramen för statligt stöd, som ska hjälpa de europeiska producenterna att hantera effekterna av kriget i Ukraina, men understryker behovet av att identifiera nytt ekonomiskt stöd för att säkerställa livsmedelstrygghet i Europa och tredjeländer. Parlamentet understryker den kritiska situationen på marknaderna för griskött och mjölk i vissa medlemsstater och efterlyser direkt och omedelbart ekonomiskt stöd till dessa sektorer.
7. Europaparlamentet påminner om principen om en konsekvent politik för utveckling som är inskriven i artikel 208 i EUF-fördraget som anger att "unionen ska ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet vid genomförande av politik som kan påverka utvecklingsländerna" och om betydelsen av att säkerställa konsekvens mellan all EU-politik i syfte att garantera ett ändamålsenligt utvecklingssamarbete som gynnar utvecklingsländerna och effektivisera EU:s engagemang för global livsmedelstrygghet. Parlamentet insisterar på att det är viktigt att säkerställa en konsekvent politik för utveckling när det gäller livsmedelstrygghet för att bidra till skyddet av de grundläggande mänskliga rättigheterna och förebygga humanitära kriser.

Hållbart och motståndskraftigt jordbruk

8. Europaparlamentet framhåller jordbruks- och livsmedelssektorernas stora betydelse för ekonomin och för skapandet av anständiga och hållbara arbetstillfällen med säkra arbetsförhållanden på landsbygden. Parlamentet noterar att de stigande kostnaderna för insatsvaror till jordbruket ökar de redan höga produktionskostnaderna och äventyrar jordbrukarnas intäkter. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta nödvändiga åtgärder för att ge jordbrukarna tillräcklig stabilitet för att kunna planera produktionen liksom lämpligt ekonomiskt stöd och garantier för att göra det möjligt att upprätthålla och vid behov öka livsmedelsproduktionen, stärka de hållbara jordbrukssystemen, bättre diversifiera livsmedelsgrödorna i EU och höja produktkvaliteten, samtidigt som man väljer bort konstgjorda och industriella imitationer.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att jordbruksmark i första hand förblir tillgänglig för hållbar produktion av livsmedel och foder eftersom sådan mark bidrar till att bevara den biologiska mångfalden samtidigt som den också bidrar till livsmedelstrygghet och även kan bidra till att minska EU:s energiberoende. Parlamentet betonar att detta måste beaktas i alla relevanta lagstiftningsförslag, som måste beakta både behovet av att minska växthusgasutsläppen och vända förlusten av biologisk mångfald, i enlighet med från jord till bord-strategin och strategin för biologisk mångfald, och behovet av att säkerställa livsmedelstrygghet på lång sikt och garantera förenlighet med den gemensamma jordbrukspolitikens mål. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att vid genomförandet av den gröna given se till att det finns en mångfald av jordbruksmodeller i hela EU och att säkerställa att det fortsatt finns jordbruksföretag och jordbruksverksamhet i hela unionen, ur strategisk synvinkel med avseende på livsmedelstrygghet.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att särskilt beakta högeffektiva jordbruksmodeller i områden med bördig jordbruksmark där livsmedels produceras på ett hållbart sätt. Parlamentet betonar behovet av särskilda genomförandevillkor för stadsjordbruk, där familj jordbruk brottas med högre kostnader och andra utmaningar.

11. Europaparlamentet konstaterar att det på grund av den ökande urbaniseringen och den globala befolkningstillväxten har skett en enorm minskning av tillgänglig jordbruksmark, och att det är möjligt att producera betydligt mer på mindre mark med hjälp av hållbar intensifiering eller stadsjordbruk.

12. Europaparlamentet understryker vertikala odlingsmetoders potential för livsmedelsproduktion som är oberoende av väder och årstid och som skulle kunna ge högre avkastning med mindre vatten- och bekämpningsmedelsåtgång. Parlamentet anser att EU-politiken i större utsträckning bör erkänna denna metod och efterlyser initiativ för att öka investeringarna i forskning och utveckling kring vertikal odling.

13. Europaparlamentet påminner om att en lagstiftning som gynnar koldioxidsnålt jordbruk enkelt måste kunna tillämpas av de aktörer som skulle kunna bidra till att förbättra Europas livsmedelstrygghet genom att garantera en inkomstökning för jordbrukarna samtidigt som jordbrukssektorn får en viktig roll för minskningen av växthusgasutsläpp. Parlamentet beklagar dock att kommissionens förslag inte beaktade de minskade utsläppen på jordbruksföretagen utan bara inkluderade bindning.

14. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att skydda och främja lokalsamhällenas rätt till livsmedelstrygghet. Parlamentet beklagar i detta sammanhang det utbredda markrofferiet i många länder, något som undergräver livsmedelssuveräniteten. Parlamentet uppmanar EU att helhjärtat stödja förebyggandet av markrofferi. Parlamentet betonar vikten av att inleda en inkluderande process som syftar till att säkerställa effektivt deltagande från civilsamhällesorganisationer och lokalsamhällen i utarbetande, genomförande och övervakning av politik och åtgärder som avser markrofferi. Parlamentet kräver att de fakultativa riktlinjerna för ansvarsfull förvaltning tillämpas i samtliga projekt som främjar säkrandet av markrättigheter, även inom handeln, och efterlyser även åtgärder för att se till att projekt inte hotar småbrukares markrättigheter.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att EU:s framtida ramlag för hållbara livsmedelssystem främjar sociala aspekter och gynnsamma livsmedelsmiljöer, där de hälsosamma och hållbara livsmedelsalternativen är de som är mest tillgängliga, ekonomiskt överkomliga, marknadsförda och attraktiva, och främjar korta leveranskedjor och konsumtion av lokala produkter och säsongsbundna produkter.

16. Europaparlamentet påpekar att jordbruksinkomsterna i EU alltså motsvarar mindre än hälften av bruttolönerna i EU, och att större fokus därför mot bakgrund av inflationen bör läggas på ekonomisk stabilitet.

17. Europaparlamentet understryker att livsmedlens värde inte bara får ses som en ren handelsvara, utan som en rättighet för människor som måste förverkligas, samt att de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna och externa effekterna måste bedömas bättre och minskas eller utnyttjas efter behov.

18. Europaparlamentet noterar att den europeiska gröna given skulle kunna vara en milstolpe i EU:s omställning till en ekonomi och ett jordbruk som är grönare, mer hållbara och mer motståndskraftiga. Parlamentet påpekar emellertid att några av de föreslagna åtgärderna skulle kunna få oavsiktliga effekter som ännu inte har utretts ordentligt och identifierats på gårdsnivå, i synnerhet behovet av att säkerställa livsmedelstrygghet på lång sikt och jordbruksföretagens bärkraft, i synnerhet små och medelstora jordbruksföretag. Parlamentet uppmanar kommissionen att därför genomföra en omfattande konsekvensbedömning av vilka kumulativa effekter den gröna givens lagstiftningsförslag kommer att få för EU:s jordbrukssektor på ett heltäckande och systematiskt sätt, som omfattar alla hållbarhetsdimensioner, i synnerhet de miljömässiga, ekonomiska och sociala dimensionerna, i syfte att säkerställa livsmedels- och nutritionstrygghet och jordbruksföretagens och jordbruksproduktionens bärkraft i unionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att undvika en situation där de europeiska jordbrukarna utsätts för otillbörlig konkurrens från import som inte uppfyller EU:s standarder.

19. Europaparlamentet insisterar på att det behövs proportionella åtgärder, en rättvis omställning, en lämplig tidsram för anpassning och en mekanism för skäligen ersättning för att upprätthålla konkurrenskraften, produktiviteten och den sociala motståndskraften i EU:s jordbruksbaserade livsmedelssektor.

20. Europaparlamentet understryker att metoder för miljö- och klimatvänligt jordbruk, såsom agroekologi, skogsjordbruk, integrerat växtskydd (IPM), ekologiskt jordbruk, precisionsjordbruk och kolinlagrande jordbruk, har potential att kunna hantera klimatmässiga, biologiska, miljömässiga, ekonomiska och sociala utmaningar. Parlamentet betonar vikten av att göra effektiva och välriktade investeringar i såväl begränsningsåtgärder som anpassningsåtgärder för att minska riskerna och undvika betydande kostnader på lång sikt.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge jordbrukarna bättre verktyg så att de i ökande grad kan bidra till den pågående ekologiska omställningen. Parlamentet påpekar mot bakgrund av detta att jordbrukarna måste kunna bidra till produktionen av energi, särskilt förnybar sådan, i EU (utöver vad de behöver för eget bruk), för att konkret stimulera utvecklingen av den cirkulära ekonomin och praxis med ren energi. Parlamentet anser även att det är nödvändigt att jordbrukarna och de organisationer som företräder dem verkligen involveras när lämpliga områden ska utses.

22. Europaparlamentet betonar att livsmedelstrygghet också handlar om säkra livsmedel och nutrition, och att den bör betraktas på kort, medellång och lång sikt.

23. Europaparlamentet förespråkar att kopplingen mellan folkhälsa och biologisk mångfald ska beaktas, i enlighet med One Health-modellen.

24. Europaparlamentet efterlyser en strikt tillämpning av One Health-principen, som kopplar samman människors hälsa, djurhälsa och miljöaspekter, i all politik som påverkar livsmedlens tillgång och tillgänglighet. Parlamentet betonar att livsmedelssäkerheten aldrig får äventyras och understryker vikten av att på ett socioekonomiskt rättvist sätt styra politiken mot främjande av sunda och överkomliga livsmedel som produceras på ett långsiktigt hållbart sätt, i linje med bevarandet av den biologiska mångfalden och agroekologiska lösningar. Parlamentet betonar vikten av korrekt och transparent märkning för att hjälpa konsumenterna att göra hälsosamma val.

Generationsskifte

25. Europaparlamentet är mycket oroat över minskningen av antalet jordbruk och driftsledare i kombination med en högre genomsnittsålder bland europeiska jordbrukare. Parlamentet betonar att på lång sikt är generationsskifte den viktigaste prioriteringen för att säkerställa livsmedelstrygghet i EU.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en ambitiös och heltäckande EU-strategi för generationsskifte inom jordbrukssektorn, som syftar till att öka antalet unga jordbrukare, förbättra deras kompetens och färdigheter, i synnerhet för att fullt ut utnyttja de möjligheter som smart jordbruk och artificiell intelligens erbjuder. Parlamentet uppmanar kommissionen att i all kommande jordbruks-, klimat- eller miljölagstiftning göra en bedömning av de socioekonomiska konsekvenserna för unga jordbrukare.

27. Europaparlamentet påpekar att bristande tillgång till mark, otillräcklig ersättning som inte möjliggör anständiga levnadsvillkor, bättre anställningsmöjligheter utanför jordbruket och en allt större regelbörda är viktiga faktorer för att förklara varför allt fler jordbrukare känner sig tvingade att överge jordbruket och varför färre människor nyetablerar sig som jordbrukare. Parlamentet betonar vikten av att se till att jordbrukarna har en förutsägbar inkomstkälla och kan försörja sig på sin verksamhet.

28. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av att främja investeringar, bland annat digitalisering. Parlamentet uppmanar kommissionen att i detta sammanhang i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta riktlinjer för att underlätta synergieffekter mellan den gemensamma jordbrukspolitikens och sammanhållningspolitikens finansieringsdelar.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att konsekvent och samordnat informera om åtgärder som rör livsmedelstrygghet. Parlamentet påminner kommissionen om att i sitt lagstiftningsförslag utvärdera effekterna på förfaranden och livsmedelstrygghet.

EU:s proteinstrategi

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en omfattande protein- och foderstrategi för EU som måste innehålla ändamålsenliga åtgärder för att öka EU:s produktion på kort, medellång och lång sikt. Parlamentet anser att denna strategi bör fokusera på inhemsk produktion för att till fullo utnyttja dess potential och minska beroendet av import från tredjeländer. Parlamentet anser även att denna strategi måste skydda eller öka jordbrukarnas intäkter från hållbar produktion.

31. Europaparlamentet anser att kommissionen bör bedöma potentialen för att maximera synergier med EU:s produktion av förnybar energi för att öka tillgången på foder med hög proteinhalt. Parlamentet understryker att ett stort beroende av livsmedels- och foderimport gör befolkningarna utsatta för volatiliteten på den globala marknaden. Parlamentet betonar att man på grund av störningarna i de globala produktionskedjorna och den ökade prisvolatiliteten behöver utveckla ett öppet strategiskt oberoende för EU, för att säkerställa tillträde till viktiga marknader och minska beroendet av import av mycket viktiga varor, såsom växtbaserade proteinkällor och foder.

Nya förädlingsmetoder

32. Europaparlamentet erkänner vikten av att göra grödor mer motståndskraftiga mot klimatförändringar och nya patogener och av att öka och upprätthålla avkastningen på kort och lång sikt, särskilt med tanke på den torka och vattenbrist som drabbar allt fler EU-medlemsstater. Parlamentet betonar att detta hänger på återställandet och bevarandet av biologisk mångfald och markhälsa samt användningen av agroekologiska och ekologiska metoder, och understryker vikten av utsädes säkerhet och utsädesmångfald. Parlamentet betonar att förädlare och jordbrukare måste ha garanterad tillgång till kvalitetsutsäde av växtsorter som är anpassade till påfrestningarna från klimatförändringarna och jordbrukssystem med begränsad användning av insatsmedel, inbegripet traditionella och lokalt anpassade sorter och heterogent material. Parlamentet betonar att de måste ha garanterad tillgång till de genetiska resurser som behövs för ytterligare förädling.

33. Europaparlamentet framhåller att innovativa och resurseffektiva odlingsmetoder i kontrollerade, slutna miljöer kräver säkra leveranser av växande råvaror för odlingssubstrat. Parlamentet anser att EU:s produktion av och tillgång till dessa material bör garanteras.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förespråka riktad användning och vidareutveckling av nya förädlingstekniker inom jordbruket. Parlamentet uppmanar EU att tillsammans med medlemsstaterna påskynda antagandet av lagstiftning om användning av nya förädlingstekniker, utan att göra avsteg från försiktighetsprincipen, för att på ett hållbart sätt öka skördeavkastningen och göra grödorna mer motståndskraftiga mot klimatförändringar och nya patogener, särskilt i samband med skadegörare, torka, översvämningar, vattenbrist och andra extrema väderförhållanden, som allt fler EU-medlemsstater drabbas av. Parlamentet betonar att nya förädlingstekniker kan främja hållbarhet, eftersom hållbart jordbruk inte är möjligt utan innovation.

35. Europaparlamentet betonar betydelsen av att säkerställa att forskningsresultaten införlivas i jordbruksmetoderna eftersom detta skulle spela en viktig roll för uppnåendet av målen i den europeiska gröna given, genom att utveckla ett mer hållbart jordbruk, bl.a. genom att ge de europeiska jordbrukarna alternativ för att minska användningen av syntetiska gödnings- och bekämpningsmedel.

36. Europaparlamentet betonar vikten av att ge lika tillgång till tekniska och vetenskapliga innovationer som kan förbättra sorters resistens och främja mångfalden av genetiska resurser och system för livsmedelsproduktion, i enlighet med EU:s bestämmelser om livsmedelssäkerhet.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en ordentlig och grundlig bedömning av hur genetiskt modifierade organismer påverkar hälsan, den biologiska mångfalden och den sociala inkluderingen samt jordbrukarnas och konsumenternas valfrihet.

38. Europaparlamentet efterlyser en bred analys av hur livsmedelssystemet i socioekonomiskt och miljömässigt hänseende påverkas av patent på förädlingsprocesser och växtförökningsmaterial och delar av dessa, inbegripet risken för att de ska leda till ökad marknadskoncentration och monopolisering i livsmedelskedjan, liksom deras påverkan på tillgången till livsmedel och livsmedlens överkomlighet.

39. Europaparlamentet anser att den riktade tillämpningen av nya genomiska tekniker och godkännandet av utsäde som använder sådana tekniker i EU är viktiga åtgärder för att göra jordbruket hållbart inom ramen för den europeiska gröna given och från jord till bord-strategin.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja en Europaomfattande dialog om de möjligheter som nya förädlingsmetoder erbjuder när det gäller att motverka klimatförändringar och att informera allmänheten om skillnaderna mellan transgena växter och nya förädlingsmetoder.

41. Europaparlamentet understryker vikten av utsädes säkerhet och mångfald och särskilt av att främja växtbaserat protein som odlas i EU för att producera livsmedel och foder av lokalt ursprung med högt näringsvärde och samtidigt ge jordbrukarna tillgång till kvalitetsutsäde för växtsorter som är anpassade till klimatförändringarnas påfrestringar och jordbrukssystem med begränsad användning av insatsmedel, inbegripet traditionella och lokalt anpassade sorter och heterogent material.

42. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att inte bevilja patent på biologiskt material. Parlamentet uppmanar dem att skydda friheten att bedriva verksamhet och förädlarnas undantag för sorter.

Artificiell intelligens och precisionsjordbruk

43. Europaparlamentet framhåller att digital teknik och precisionsjordbruk har potential att tillhandahålla framåtblickande lösningar på stora utmaningar, eftersom de kan göra det möjligt att övervaka avskogning, minska användningen av bekämpnings- och gödselmedel liksom vattenförbrukningen inom jordbruket, öka skördeavkastningen och förbättra de ekonomiska och miljömässiga resultaten. Parlamentet påpekar att denna teknik ofta till en början är förenad med höga investeringskostnader och att det därför behövs lämpliga lösningar och extra finansiering för jordbrukare för att säkerställa att tekniken är överkomlig även för familjejordbruk och småskaliga jordbruk. Parlamentet framhäver att denna teknik bör vara tillgänglig för småbrukare och att jordbrukare alltid behåller rätten till sina uppgifter.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka användningen av hållbar digital innovation för att modernisera EU:s jordbruk och göra det möjligt för jordbrukare att nå sin fulla produktionspotential och säkra sina inkomster i samband med den gröna omställningen, bl.a. genom en optimerad näringscykel, och samtidigt säkerställa digital inkludering. Parlamentet framhåller att denna nya teknik även kan erbjuda alternativa lösningar för de europeiska jordbrukarna som hjälper dem att fullgöra nya krav, särskilt när det gäller minskningen av bekämpningsmedel och insatsvaror.

45. Europaparlamentet betonar att satellitdata och teknik som bygger på artificiell intelligens kan fungera som en viktig informationskälla för jordbruket och hela livsmedelskedjan, då detta är teknik som gör det möjligt att låta information flöda från producenten till konsumenten och vice versa, förbättrar driften av hela värdekedjan, minskar spillet och sänker logistikkostnaderna. Parlamentet betonar emellertid att sådana data och teknik fortfarande bara kan användas i mycket begränsad utsträckning, eftersom den i de flesta fall inte är fritt tillgänglig eller är alltför komplex för att kunna användas av jordbruksföretag eller lokala myndigheter. Parlamentet efterlyser ökad användning av och tillgång till sådana data och teknik för att hjälpa jordbrukarna under den gröna och den digitala omställningen och säkerställa motståndskraften i EU:s jordbruk. Parlamentet efterlyser utvecklingen av ett säkert och betrott dataområde som gör det möjligt för jordbrukssektorn att dela och få tillgång till data, vilket skulle förbättra de ekonomiska och miljömässiga resultaten på området.

Logistik

46. Europaparlamentet uppmanar EU att erkänna logistikcentrumens strategiska betydelse, i synnerhet grossistmarknaderna, eftersom de är en integrerad och kompletterande del av den primära jordbruksproduktionen, utan vilken jordbrukare och transportföretag inte skulle kunna garantera löpande leveranser som tillgodoser konsumenternas behov.

47. Europaparlamentet efterlyser investeringar i mer hållbar transport- och lagringsinfrastruktur för färska eller andra typer av jordbruksprodukter, vilket också bidrar till att minska matsvinnet och sektorns ekologiska fotavtryck. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang EU att erkänna regionala skillnader, stimulera lokal livsmedelsproduktion och ta hänsyn till glesbefolkade områden och deras behov.

Bekämpningsmedel

48. Europaparlamentet konstaterar att nya regler för att minska risken med och användningen av bekämpningsmedel i EU i syfte att få till stånd ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem i linje med den europeiska gröna given är ett viktigt samhällskrav.

49. Europaparlamentet understryker att antalet pollinatörer har minskat överallt i Europa och framhäver det brådskande behovet av att skydda bin och pollinatörer, i synnerhet genom att främja biologisk bekämpning och minska användningen av och risken med bekämpningsmedel. Parlamentet framhäver emellertid att kommissionen har lagt fram ett lagstiftningsförslag med bindande minskningsmål för bekämpningsmedel, inbegripet ett förbud mot användning i så kallade känsliga områden, utan att först ge jordbrukarna överkomliga och tillräckligt effektiva alternativ för bekämpning av skadegörare eller ta hänsyn till hur bristen på verktyg för att skydda växter mot skadegörare kan påverka EU:s livsmedelstrygghet, EU:s beroende av import från tredjeländer eller EU:s förmåga att upprätthålla ett korrekt växtskydd. Parlamentet framhäver att detta förslag inte tar hänsyn till det europeiska jordbrukets regionala särdrag och inte innehåller någon övergripande konsekvensbedömning med kvantifierade effekter på livsmedelsproduktionen, EU-jordbrukets konkurrenskraft, de potentiella konsekvenserna för jordbrukare, beroende av livsmedelsimport, livsmedelspriser och spridning av skadegörare. Parlamentet påminner om att en begränsning av användningen av bekämpningsmedel i känsliga områden redan regleras i vissa medlemsstaters lagstiftning.

50. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som IPM spelar för att minska beroendet av bekämpningsmedel, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att säkerställa att det tillämpas korrekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att jordbrukarna får ekonomiskt och annat stöd för att gå över till dessa metoder.

51. Europaparlamentet uttrycker oro över kommissionens tvetydiga definition av "känsliga områden" och det sätt på vilket växtskyddsmedel ska användas inom dessa områden, vilket i praktiken kan leda till minskad jordbruksproduktion och därmed till att jordbrukarnas inkomster minskar och, på medellång till lång sikt, till att små och medelstora jordbruksföretag som odlar grödor försvinner, till ökad risk för nedläggning av jordbruksföretag, till en ökning av den illojala konkurrensen, till ökade livsmedelspriser och till ökad import från tredjeländer, faktorer som alla direkt påverkar livsmedelstryggheten.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa tillräcklig tillgång till effektiva växtskyddsmedel genom att påskynda godkännande och undvika förseningar, för att få tillgång till en adekvat uppsättning verktyg för att bekämpa skadegörare och sjukdomar, och att säkerställa en vetenskapligt grundad och harmoniserad strategi för tillgång till växtskyddsmedel i hela EU.

53. Europaparlamentet betonar att effektiva växtskyddsmedel i tillräcklig mängd kommer att förbli oundgängliga för att skydda grödor från nya skadegörare och sjukdomar och därmed undvika förluster i livsmedelsproduktionen. Parlamentet uttrycker oro över att ytterligare restriktioner av tillgången på växtskyddsprodukter skulle kunna undergräva de insatser som har gjorts för att genomföra den heltäckande IPM-strategin.

54. Europaparlamentet fördömer EU:s dubbelmoral vad gäller bekämpningsmedel, som gör det möjligt för EU-länder att exportera farliga ämnen som är förbjudna i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ömsesidighet i internationella handelsavtal, särskilt när det gäller jordbruk och jordbruksprodukter, och att föregå med gott exempel genom att säkerställa att farliga bekämpningsmedel som är förbjudna i EU inte exporteras till partnerländer och därmed förhindra att rester av förbjudna bekämpningsmedel tolereras i livsmedel på EU-marknaden och stärka verkställighetsmekanismen för kapitlen om handel och hållbar utveckling.

Utbildning och kunskapsutbyte

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta vikten av aktivt livslångt lärande för jordbrukare och av stöd för nya begränsningsmetoder och jordbruksmetoder för att göra jordbrukssektorn och landsbygdsområdena mer attraktiva. Parlamentet betonar att kollegialt kunskapsutbyte och kollegial kunskapsöverföring på områden som markförvaltning, anpassning till och begränsning av klimatförändringar, agroekologiska metoder och rättvisa och motståndskraftiga värdekedjor skulle kunna vara en nyckelfaktor för att främja en mer hållbar jordbruksbaserad livsmedelsproduktion och samtidigt skydda jordbrukets produktivitet.

Livsmedelsförsörjningskedjan

56. Europaparlamentet betonar att kommissionen måste vidta ytterligare åtgärder för att utveckla en mer hållbar och transparent och rättvisare livsmedelskedja, i synnerhet genom att stärka primärproducenternas ställning i hela livsmedelskedjan. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att säkerställa att direktivet om otillbörliga affärsmetoder genomförs effektivt och att överväga åtgärder för att bekämpa livsmedelsspekulation. Parlamentet anser att producentorganisationer, bl.a. kooperativ, kan bidra till att stärka jordbrukarnas roll som företagare i livsmedelskedjan, genom att tillföra mervärde via innovationsåtgärder och optimera produktionskostnaderna genom att koncentrera tjänster och göra gemensamma inköp.

57. Europaparlamentet betonar behovet av att till fullo utnyttja skolprogrammen för att garantera att behövande barn får mat. Parlamentet betonar dessutom att program för offentlig upphandling är användbara för att främja offentligt stöd för inköp från småbrukare och lokala producenter vid införsäffande av näringsrika livsmedel för distribution, som ett skydd mot osäker livsmedelsförsörjning.

Kvinnor på landsbygden

58. Europaparlamentet betonar vikten av att överbrygga klyftan mellan könen i den jordbruksbaserade livsmedelssektorn genom att investera i kvinnor och främja åtgärder för att locka fler kvinnor till sektorn. Parlamentet pekar på att kvinnligt företagande, kvinnors sysselsättning och kvinnors representation i politiken måste stödjas. Parlamentet betonar behovet av att se till att ett jämställdhetsperspektiv inkluderas i hanteringen av livsmedelstrygghet och att kvinnor deltar i de beslutsprocesser som rör detta område.

59. Europaparlamentet betonar att hållbarhet innebär jämvikt mellan ekonomisk utveckling, miljökonsekvenser och social jämlikhet, inbegripet rättvisa mellan könen. Parlamentet understryker de negativa jämställdhetskonsekvenserna av ökande livsmedelsosäkerhet eftersom kvinnor tenderar att minska sin livsmedelskonsumtion när det råder livsmedelsbrist, och 60 % av alla undernärda personer är kvinnor och flickor. Parlamentet konstaterar att 60 % av alla kvinnor i Afrika söder om Sahara arbetar i jordbrukssektorn och är mycket sårbara för klimatförändringarnas effekter på deras tryggade livsmedels- och vattenförsörjning.

Gödselmedelsstrategin

60. Europaparlamentet betonar att gödselmedelsektorn är viktig för att garantera global livsmedelstrygghet. Parlamentet välkomnar att kommissionen i sitt meddelande om att säkerställa tillgången till gödselmedel till överkomliga priser (COM (2022)0590) har fastställt en strategi för att hjälpa jordbrukarna att hantera exceptionellt höga kostnader. Parlamentet anser dock att även om strategin innehåller vissa värdefulla politiska rekommendationer på medellång och lång sikt saknar den åtgärder för att minska beroendet av allt dyrare externa insatsvaror, och inga konkreta insatser fastställs och inga lämpliga omedelbara åtgärder föreslås för att stödja jordbrukarna i den rådande krisen, vilket skulle kunna få mycket allvarliga konsekvenser för livsmedelstryggheten. Parlamentet betonar i detta avseende betydelsen av den kommande översynen av den fleråriga budgetramen.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en långsiktig vision för att uppnå strategiskt oberoende avseende gödselmedel för att uppmuntra industrin att lägga om produktionen till mer hållbara metoder. Parlamentet betonar att jordbruksmetoder och alternativa näringsämneskällor kan förbättra näringsämnescyklerna och minska beroendet av kemiska gödselmedel och därmed minska beroendet av import av gödselmedel. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av att ytterligare stödja forskning och innovation på EU-nivå. Parlamentet betonar att för att säkerställa livsmedelsproduktionen på lång sikt bör lättillgängliga resurser som produceras inom EU, såsom organiska gödselmedel, utnyttjas och utvecklas till fullo.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att höja gränsvärdena för spridning av kvävegödselmedel från stallgödsel, till exempel Renure (återvunnet kväve från gödsel), rötresten från biologiskt avfall och andra effektiva och kontrollerade källor. Parlamentet uppmanar kommissionen att under tiden tillåta ett tillfälligt undantag för att sänka kostnaderna för gödselmedel, och att samtidigt arbeta för införandet av långsiktiga rambestämmelser för att främja en cirkulär ekonomi inom jordbruket och minska beroendet av resurser från tredjeländer. Parlamentet påpekar att dessa långsiktiga åtgärder bör inkludera utarbetandet av interventionsstrategier för jordbruksföretag, däribland faktorer som avser näringsämneshanteringsplaner, återhämtning av mark, precisionsjordbruk, ekologiskt jordbruk och användningen av baljväxter i växelbrukssystem, och att de bör åtföljas av tillräckliga och skäligen övergångsperioder.

63. Europaparlamentet konstaterar att gödselmedelsindustrin i EU måste ha tillgång till de råvaror som behövs för att producera gödselmedel i EU och för att se till att utsikterna för EU:s skördar inte äventyras.

64. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att anskaffa viktiga näringsämnen såsom fosfat och kaliumklorid från andra källor och uppmanar den att påskynda denna process för att förekomma framtida brister.

Bekämpning av livsmedelsförluster och matsvinn

65. Europaparlamentet upprepar att omkring en tredjedel av alla livsmedel som produceras i världen går förlorad i något skede av livsmedelskedjan från jord till bord. Parlamentet uppmärksammar att livsmedelsförluster och matsvinn kan undvikas om ett helhetsgrepp tas, vilket inbegriper åtgärder avseende användningen av hållbara och återvinningsbara förpackningar, och förutsatt att djursjukdomar förhindras och hanteras. Parlamentet upprepar att livsmedelsförluster och matsvinn också kan minimeras om man vidtar åtgärder för att minska förekomsten av patogener i livsmedel, bland annat genom god hygienpraxis och användningen av förbättrad teknik i hela värdekedjan.

66. Europaparlamentet understryker att stöd till lokal produktion och till konsumtionen av säsongsbundna, lokala produkter från korta och genuina livsmedelskedjor kan leda till att matsvinnet minskar. Parlamentet betonar de positiva effekterna i detta avseende av att upplysa konsumenterna om detta. Parlamentet påminner om att en minskning av matsvinnet skulle kunna bidra stort till att livsmedelstrygghet uppnås i hela världen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att främja informationskampanjer som riktar sig till producenter, konsumenter och återförsäljare och som syftar till att öka medvetenheten om hur viktigt det är att förhindra allt slags matsvinn samt om de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av sådant svinn. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna i genomförandet av effektiva program för förebyggande av matsvinn. Parlamentet betonar att medlemsstaterna också bör förbättra mätningen av mängden matsvinn och övervaka matsvinnet i hela försörjningskedjan. Parlamentet uppmanar särskilt stormarknaderna att snarast ta upp frågan om matsvinn som kan förebyggas med hjälp av alternativa möjligheter, exempelvis samarbete med lokalsamhällesprojekt, såsom livsmedelsbanker, för att minska livsmedelsfattigdomen och livsmedelsosäkerheten på lokal nivå.

67. Europaparlamentet anser att det brådskande måste vidtas nödvändiga åtgärder för att ändra uppfattningen om "bristfälliga livsmedel", dvs. sådana vars utseende inte uppfyller marknadsnormerna, även om detta inte påverkar smaken eller näringsvärdet, och att lagstiftningen om bäst före-datum/sista förbrukningsdag på livsmedelsmärkningen måste ändras.

68. Europaparlamentet påpekar att WOAH uppskattar att omkring 20 % av den globala livsmedelsproduktionen går förlorad på grund av sjukdomar hos produktionsdjur och att det således är en prioritering att minska förekomsten av dessa sjukdomar för att hela världen ska få mat.

Biobränslen

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett realistiskt perspektiv för produktion av biobränslen som beaktar EU:s proteinstrategi, eftersom ett stopp för biobränsleproduktion även skulle leda till bortfall av proteinrika biprodukter, vilket kraftigt skulle förvärra snarare än avhjälpa livsmedelskrisen. Parlamentet uppmanar EU att prioritera livsmedelsproduktion framför produktion av växtbaserade biobränslen.

70. Europaparlamentet betonar jordbrukarnas viktiga roll i produktionen av förnybar energi i EU och behovet av att undanröja de befintliga gränserna för egenförbrukning, i syfte att möjliggöra ett konkret bidrag till utvecklingen av bästa praxis för cirkulär ekonomi och produktion av ren energi.

Boskap

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och ekonomiska aktörer att tänka strategiskt kring hållbar djuruppfödning i alla europeiska territorier, med särskild hänsyn till dess betydelse för kvävecykeln och tillförseln av organiska jordförbättringsmedel till grödor, det bästa utnyttjandet av all sorts jordbruksmark och främjandet av en diversifierad och balanserad kost. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fastslå ett tillräckligt budgetanslag för offentligt stöd riktat till samtliga jordbrukssektorer för att undvika negativa konsekvenser, bl.a. en minskning av EU:s livsmedelsproduktion som skulle kunna äventyra livsmedelstryggheten.

72. Europaparlamentet påminner om att det behövs ett högkvalitativt djurskyddssystem, även för transport och slakt. Parlamentet välkomnar den planerade översynen av EU:s djurskyddslagstiftning, inbegripet en uppdatering av den befintliga djurskyddslagstiftningen och behovet av att utveckla, införa och tillämpa förstärkt och ny artspecifik lagstiftning, eftersom den nuvarande lagstiftningen på det hela taget inte genomförs och tillämpas på ett effektivt sätt. Parlamentet understryker att man behöver beakta de senaste framstegen inom djurskyddsforskning och tillmötesgå offentliga, politiska och marknadsrelaterade krav på högre djurskyddsstandarder och moderniserade djurhållningssystem och produktionsmetoder.

Naturresurser

73. Europaparlamentet betonar det bidrag till livsmedelstrygghet som uppnås genom ett mer hållbart och effektivt jordbruk som bevarar naturresurser som mark, vatten och skogar och som utnyttjar de möjligheter som hållbar bioenergi och en hållbar bioekonomi erbjuder. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa en miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet som möjliggör jämvikt och skapar synergieffekter vid genomförandet av lagstiftning som avser jordbrukssektorn.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett specifikt program för att hjälpa medlemsstaterna att förbättra vattenförvaltningen inom jordbruket, vattenbesparingarna och vattenlagringskapaciteten genom att slutföra, modernisera och optimera befintliga bevattningsanläggningar och främja ny infrastruktur, samtidigt som man följer tillämpliga miljöbestämmelser och förbättrar markens vattenlagringskapacitet, ökar jordbruksproduktionssystemets motståndskraft och säkerställer vattenförsörjningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen, lagringen och användningen av renat avloppsvatten för jordbruk. Parlamentet efterlyser ett snabbt genomförande av sammanhållningspolitiken och särskilda åtgärder för utveckling av infrastruktur för att bekämpa den extrema torkan i Europa.

75. Europaparlamentet understryker hur konflikter, klimatkrisen, krisen för den biologiska mångfalden samt pandemin har varit vändpunkter för den globala hungersnöden, som tidigare minskade men som nu berör omkring 10 % av världens befolkning. Parlamentet betonar behovet av fortsatta insatser för att återuppta och fortsätta Ukrainas spannmålsexport, vilket bör minska trycket i det globala Syd. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att intensifiera sitt arbete när det gäller s.k. livsmedelsdiplomati, bl.a. med tanke på att unionen i dag är en av världens största veteproducenter och att bristande livsmedelsförsörjning i det globala Syd kan göra dessa tredjeländer mer mottagliga för påverkan från auktoritära regimer.

76. Europaparlamentet betonar att innovativ digital teknik inte bör skapa nya stigberoenden, och betonar att tekniken inte bör leda till ännu större koncentration av jordbruksföretag utan bör kunna användas enkelt även av småbrukare.

77. Europaparlamentet anser att småskaliga anläggningar för energiproduktion på gårdarna har en enorm potential för energiproduktion på landsbygden och för att öka cirkulariteten på gårdarna genom att omvandla gårdens avfalls- och restflöden, bl.a. stallgödsel, till värme och elektricitet. Parlamentet betonar att alla hinder bör undanröjas för att uppmuntra jordbrukare att investera i dessa tekniker för cirkulära gårdar, till exempel småskaliga biogasanläggningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja införandet av dessa innovativa anläggningar. Parlamentet betonar behovet av att använda resterna från denna process, till exempel Renure, som bör kunna kategoriseras och användas som kemiska gödselmedel.

78. Europaparlamentet anser att det också vore möjligt att bidra till livsmedelstryggheten genom projekt som finansieras inom ramen för det nya REPower-kapitlet och uppmuntrar införandet av projekt som är fördelaktiga för både energi- och jordbrukssektorerna.

79. Europaparlamentet betonar behovet av att fortsatt stödja utbudskontroll genom stöd till producentorganisationer och branschorganisationer.

80. Europaparlamentet framhåller att de europeiska jordbrukarna uppfyller världens strängaste produktionskrav och betonar att politiken inte får leda till att produktionen flyttar någon annanstans eller till ojämlika villkor.

Den gemensamma jordbrukspolitiken och jordbrukarnas framtid

81. Europaparlamentet upprepar att den gemensamma jordbrukspolitiken måste fortsätta att säkerställa livsmedelstrygghet samtidigt som den förbättrar sättet att tillgodose nya samhällskrav på hållbara livsmedel och hälsosammare kost. Parlamentet betonar vikten av att se till att jordbrukarna har en förutsägbar inkomstkälla och kan försörja sig på sin verksamhet. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att stödja budgeten för den gemensamma jordbrukspolitiken i den fleråriga budgetramen för att säkerställa både livsmedelstryggheten och den gröna omställningen, och att ställa de verktyg till förfogande som krävs för investeringar.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bekämpa det minskande antalet jordbruk i landsbygdsområden och betonar behovet av att fokusera på stöd till jordbrukets fortlevnad och till innovation. Parlamentet framhåller att små jordbruksföretag bidrar till EU:s hållbara livsmedelsoberoende och livsmedelstrygghet, särskilt i lokala livsmedelssystem, och betonar vikten av att säkerställa att småskaliga producenter på lämpligt sätt involveras i beslutsfattandet i frågor som berör dem.

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att den när den utarbetar sitt meddelande om den framtida gemensamma jordbrukspolitiken överväga att göra den till en politik som på ett konsekvent sätt kommer att integrera livsmedelsproduktion och livsmedelssäkerhet, och samtidigt säkerställa att den är förenlig med handelspolitiken, miljöpolitiken och politiken för humanitärt bistånd och internationell utveckling.

84. Europaparlamentet välkomnar och stöder uttalandena från kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk om att livsmedelstrygghet inte kan garanteras med dagens budget för den gemensamma jordbrukspolitiken på mindre än 0,4 % av EU:s BNP och att budgeten därför måste höjas avsevärt senast i samband med nästa fleråriga budgetram. Parlamentet kräver att jordbruksreserven för kriser ska få ytterligare medel utöver de befintliga medlen från den gemensamma jordbrukspolitiken och att krisreserven, om den används, ska fyllas på på andra sätt än genom budgetdisciplin, eftersom detta skulle innebära att jordbrukarna får EU-medel för att hantera kriser samtidigt som samma medel tas tillbaka (direktstöd).

85. Europaparlamentet betonar betydelsen av att hitta ett mer flexibelt sätt att tillämpa den gemensamma jordbrukspolitikens krav, genom att inkludera förskottsbetalningar till producenter och genom att höja dessa betalningar.

86. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att EU:s bistånd når ut till de mest utsatta befolkningsgrupperna så snabbt som möjligt och att det anpassas till situationen med flerdimensionella kriser, och att det är viktigt med en starkt humanitär strategi. Parlamentet betonar att kommissionen 2022 avsatte över 900 miljoner euro i humanitärt livsmedelsbistånd, det vill säga 60 % mer än 2021 och nästan 80 % mer än 2020.

87. Europaparlamentet uppmanar EU att säkerställa kontinuitet mellan humanitärt bistånd, utvecklingssamarbete och fredsåtgärder för att ta itu med de djupt rotade orsakerna till osäker livsmedelsförsörjning och ta itu med svagheterna i livsmedelssystemen i utvecklingsländerna, i linje med nexusstrategin.

Motståndskraftiga och diversifierade ekosystem som en drivkraft för livsmedelstrygghet

88. Europaparlamentet noterar att klimatförändringarnas inverkan på jordbruksproduktionen blir alltmer uppenbar, och att grödor och skördar påverkas negativt av den ökade förekomsten av torka, översvämningar och andra extrema väderförhållanden.

89. Europaparlamentet påminner om att en försämring av den biologiska mångfalden, särskilt honungsalstrande arter, bidrar till sämre skördeavkastning och därför undergräver vår livsmedelstrygghet. Parlamentet framhäver att jordbruket är beroende av motståndskraftiga ekosystem, särskilt funktionella markekosystem, och tillräckliga populationer av pollinatörer och rovlevande insekter som håller undan skadegörare. Parlamentet understryker att en ökning av det europeiska jordbrukets klimatresiliens kommer att göra det möjligt för sektorn att förbli konkurrenskraftig på den globala marknaden, vilket ger sysselsättning och ekonomisk tillväxt.

90. Europaparlamentet välkomnar kommissionens heltäckande analys av drivkrafterna för livsmedelstrygghet. Parlamentet understryker slutsatserna av denna analys som pekar på att det krävs en brådskande omställning till ett hållbart livsmedelssystem som kan säkerställa livsmedelstrygghet på både kort och lång sikt.

Livsmedelstrygghetens internationella dimension

91. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av att anpassa EU:s handelspolitik till de europeiska standarderna för hållbara livsmedel för att inte hämma EU:s konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar att EU spelar en viktig roll i den globala handeln med jordbruks- och livsmedelsprodukter och att det är av grundläggande betydelse att EU:s handelspolitik också är förenlig med de europeiska målen för hållbar utveckling.

92. Europaparlamentet förespråkar att livsmedel och jordbruksprodukter ska beviljas ett särskilt kapitel i bilaterala och multilaterala handelsförhandlingar och handelsavtal, och att de inte ska betraktas som rena spelbrickor i dessa förhandlingar. Parlamentet uttrycker oro över den påverkan som det ökande antalet frihandelsavtal utan kraftfulla hållbarhetsbestämmelser har haft på den europeiska jordbrukssektorn, som ofta utsätts för illojal konkurrens från producenter i tredjeländer som omfattas av väsentligt mindre sträng lagstiftning. Parlamentet efterlyser dessutom större ömsesidighet när det gäller produktionsstandarder mellan europeiska producenter och producenter från tredjeländer.

93. Europaparlamentet framhäver att livsmedelstrygghet är en komplex och mångfasetterad fråga som kräver en konsekvent och integrerad strategi, med beaktande av nuvarande utmaningar ur olika perspektiv, med fokus på ekonomi, handel, miljö och regional och internationell utveckling.

94. Europaparlamentet betonar att EU inte bara har ett ansvar för att säkerställa sin egen livsmedelsförsörjning utan också för att bidra till att bekämpa hunger i andra missgynnade delar av världen. Parlamentet understryker att EU bör stödja partnerländerna i arbetet med att fastställa höga miljömål samt vid behov bistå och vägleda dem i denna omställning. Parlamentet betonar att vederbörlig hänsyn bör tas till partner från utvecklingsländer och länder som befinner sig i en bräcklig situation när det gäller livsmedelstrygghet, då dessa skulle kunna behöva särskild och differentierad behandling.

95. Europaparlamentet anser att EU, som en viktig global aktör inom den jordbruksbaserade livsmedelssektorn, på medellång till lång sikt bör förespråka högre satta globala hållbarhetskriterier och samarbeta med internationella partner för att gemensamt utveckla riktmärken och internationella standarder för motståndskraftiga och hållbara livsmedelssystem i enlighet med WTO:s regler.

96. Europaparlamentet betonar att det humanitära biståndet och utvecklingsbiståndet, liksom andra åtgärder, för att ta itu med hungern och undernäringen i och utanför Europa måste höjas drastiskt för att man på lämpligt sätt ska kunna ta itu med den globala livsmedelstrygghetskrisen, som har förvärrats av kriget i Ukraina.

97. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör utveckla en genuin integrerad strategi med sina partnerländer för att uppmuntra utveckling, förstärkning och ökning av den lokala livsmedelsproduktionskapaciteten och minska sårbarheterna till följd av internationella beroenden, särskilt av gödselmedel och spannmål, samtidigt som man stärker lokala och regionala marknader genom infrastrukturprogram, såsom marknadsinfrastruktur, kylsystem och vägar, men även bondemarknader online, för att i synnerhet stärka småbrukarnas motståndskraft, särskilt inom ramen för Global Gateway-initiativet.

98. Europaparlamentet beklagar den finansiella spekulativen i jordbruks- och livsmedelsråvaror, som förvärrar prisvolatiliteten och ökar grossistpriserna. Parlamentet noterar med oro att finansiell spekulation i livsmedelsråvaror särskilt drabbar utvecklingsländerna och de mest utsatta befolkningsgrupperna, särskilt i en krigssituation. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten att utvärdera spekulativen roll och omfattning i fastställandet av råvarupriserna.

99. Europaparlamentet understryker att transparent statistik om spannmålslager från både offentliga och privata aktörer är mycket viktig. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och aktörerna inom jordbruks- och livsmedelssektorn att göra mer för att skärpa reglerna om insyn i fråga om globala priser på och lager av jordbruksprodukter, i synnerhet genom att förbättra och utöka informationssystemet för jordbruksmarknaden.

100. Europaparlamentet påminner om att utvecklingsländerna är de som drabbas hårdast av de stigande globala jordbruks- och livsmedelspriserna, som äventyrar tillgången till livsmedel. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta med FAO:s förslag om införande av ett system för finansiering av livsmedelsimport ("Food Import Financing Facility") för att hjälpa de låginkomstländer som är mest beroende av livsmedelsimport att få tillgång till de globala livsmedelsmarknaderna. Parlamentet betonar vidare behovet av att utarbeta handelsregler, även inom WTO:s ansvarsområde, i syfte att hjälpa låginkomstländerna att bygga upp starkare lokala livsmedelssystem.

101. Europaparlamentet betonar behovet av större fokus på insatser inom jordbruket för att som en prioriterad fråga slå vakt om utvecklingsländers rätt till livsmedelssuveränitet och stärka deras förmåga att tillgodose befolkningens näringsbehov. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa ett mer systematiskt tillvägagångssätt när den fastställer och bedömer konsekvenserna av EU:s politik för målen för en konsekvent politik för utveckling.

102. Europaparlamentet välkomnar EU:s och dess medlemsstaters åtagande att avsätta nästan 8 miljarder euro i humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd till global livsmedelstrygghet under perioden 2021–2024, inbegripet ytterligare 600 miljoner euro för att hjälpa länderna i Afrika, Karibien och Stillahavsområdet (AKS) att hantera konsekvenserna av Rysslands invasion av Ukraina. Parlamentet uppmanar kommissionen att varje år fram till 2024 rapportera till parlamentet om målen, åtgärderna och de uppnådda resultaten inom ramen för detta åtagande.

103. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att öka utvecklingssamarbetet, det humanitära biståndet och livsmedelsbiståndet, att stärka de grundläggande näringstjänsterna och anta andra tillräckliga kort- och långsiktiga åtgärder i de mest sårbara länderna och regionerna, särskilt i de 19 områden där det råder akut svält som FAO och FN:s världslivsmedelsprogram har identifierat och som fortfarande lider brist på humanitär finansiering för att ta itu med hunger och undernäring.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och europeiska institutioner för utvecklingsfinansiering att skapa synergier mellan instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen och den nya Global Gateway-strategin, genom Team Europe-strategin, för att samordna investeringarna för livsmedelstrygghet i partnerländerna. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, inom ramen för förfarandet för utvärdering efter halva tiden av instrumentet Europa i världen, noggrant granska de belopp och projekt som avsatts för livsmedelstrygghet i partnerländerna och grundligt bedöma de understödda åtgärdernas ändamålsenlighet.

105. Europaparlamentet välkomnar lanseringen av flera multilaterala initiativ för livsmedelstrygghet. Parlamentet uppmanar dock kommissionen och medlemsstaterna att spela en ledande roll när det gäller att samordna dessa olika initiativ, för att säkerställa ett effektivt internationellt åtagande för livsmedelstrygghet. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja inrättandet av en internationell mekanism för beredskap och insatser vid livsmedelskriser, under överinseende av FAO och FN:s världslivsmedelsprogram, i syfte att identifiera risker och sårbarheter, framför allt i kritisk livsmedelsinfrastruktur och försörjningskedjor, och bättre samordna insatserna vid kriser. Parlamentet stöder vidare utvecklingen av strategiska livsmedelsreserver med tanke på den roll som beredskapslager kan spela när det gäller att minska följdverkningarna av livsmedelskriser. Parlamentet vill även se en stärkt roll för det globala nätverket mot livsmedelskriser (Global Network against Food Crises).

106. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att en betydande andel av de 30 % av anslagen till instrumentet för grannskapet, utvecklingsamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen som avsatts för att bekämpa klimatförändringarna anslås till projekt som förbättrar jordbrukets motståndskraft och anpassning till klimatförändringarna, bland annat genom stabilisering av sluttningar, markåtervinning, återbeskogning, bevattning, förvaltning av avrinningsområden och stöd till utbildningsinsatser i denna fråga. Parlamentet insisterar på att dessa investeringar bör vara i linje med Agenda 2030, Parisavtalet om klimatförändringar och konventionen om biologisk mångfald och ta hänsyn till FAO:s och CFS fakultativa riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av markområden, fiskevatten och skogar mot bakgrund av den nationella livsmedelstryggheten och FAO:s och CFS principer för ansvarsfulla investeringar i jordbruk och livsmedelssystem.

107. Europaparlamentet noterar att enligt FAO utgör kvinnor 43 % av den globala arbetskraften inom jordbruket och de spelar en viktig roll på landsbygden, men utsätts trots detta för betydande diskriminering när det gäller ägande av mark och boskap, lika lön, deltagande i beslutsfattande enheter och tillgång till krediter och finansiella tjänster. Parlamentet understryker att barn och kvinnor är de som är mest utsatta när det gäller osäker livsmedelsförsörjning.

108. Europaparlamentet betonar att den globala klyftan mellan könen i fråga om osäker livsmedelsförsörjning har ökat under de senaste åren, framför allt på grund av allmän bristande jämställdhet och diskriminering i de berörda länderna. Parlamentet efterlyser därför insatser och åtgärder för att stödja jämställdhet mellan könen i jordbrukssektorn och påminner om att säkerställande av livsmedelstrygghet är ett sätt att minska klyftorna mellan kvinnor och män. Parlamentet uppmanar kommissionen samt lokala och regionala myndigheter i partnerländerna att säkerställa att kvinnor, inbegripet kvinnoorganisationer, är delaktiga i utformningen av program och i genomförandet av projekt samt i beslutsprocesser för att bekämpa den osäkra livsmedelsförsörjningen.

109. Europaparlamentet betonar att skapandet av bärkraftiga arbetstillfällen inom jordbruket är avgörande för att säkerställa sektorns långsiktiga bärkraft globalt sett. Parlamentet påminner om att investeringar i småbrukarsektorn ger den bästa avkastningen vad gäller fattigdomsminskning och tillväxt och ökar inkomsterna för småbrukare, särskilt kvinnliga småbrukare.

110. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en politik som på ett konsekvent sätt kommer att integrera livsmedelsproduktion och livsmedelssäkerhet, och samtidigt säkerställa att den är förenlig med handelspolitiken, miljöpolitiken och politiken för humanitärt bistånd och internationell utveckling.

o

o o

111. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.